

blive, at der skal ansættes en Dommer mere end efter det af Justitsministeren forelagte Forslag.

Der er indenfor Udvalget divergerende Meninger om, hvorvidt man ved denne eller hin Enkeltbestemmelse just har truffet det rette og bedste. Udvalget er dog enigt om, at Gennemførelsen af dette Lovforslag vil betyde et væsentligt Fremskridt og bringe dansk Retspleje paa Højde med Retsplejeordningen i de Lande, der er naaet længst frem paa dette Omraade. Særlig vil dette naas, naar Retsplejeloven faar sit tiltrængte og meget ønskelige Supplement ved en Reform af Straffeloven. Ogsaa Auktionslovgivningen bør efter Udvalgets Mening reformeres.

I Henhold til det foran anførte indstiller Udvalget til Folketinget at vedtage nærværende Forslag til Lov om Rettens Pleje med de af Udvalget foreslaaede Ændringer.

Et *Mindretal* (Lillelund, Markvorsen, Emil Petersen, Pinstrup og L. Rasmussen [Ribe Amts 4de Valgkreds]), som i øvrigt deltager i Udvalgets Indstilling, har, ligesom da denne Sag i 1914 sidst var til Behandling i Folketinget, søgt at vinde Stemning i Udvalget for, at Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909 snarest muligt sættes i Kraft, thi denne Lov indeholder saa betydelige Fremskridt og afhjælper saa væsentlige Mangler ved den gældende Retsplejeordning, at det synes uforsvarligt at forholde Befolkningen de Fremskridt paa Retsplejens Omraade, som nævnte Lov utvivlsomt indeholder.

Da Mindretallet imidlertid ikke i Udvalget har faaet Tilslutning til sit Standpunkt i saa Henseende, hverken fra andre Partier eller hos Justitsministeren, finder man det ørkesløst nu igen — som i Samlingen 1913—14 — at stille Ændringsforslag om, at Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909 skal træde i Kraft inden en vis kort Frist. Ved at undlade at stille saadant Ændringsforslag vil Mindretallet dog ikke have sin fremtidige Stilling til

Udvalgenes Betænkninger m. m.

nævnte Lovs eventuelle Ikrafttræden præjudiceret.

Skulde det heller ikke lykkes i denne Rigsdagssamling at tilendebringe Forhandlingerne om en Retsreform paa det nu foreliggende Grundlag: at Retsplejeloven af 1909 revideres og suppleres, inden denne endnu er prøvet, forbeholder Mindretallet sig fremdeles at virke for, at den allerede vedtagne og stadfæstede Retsplejelov af 1909 sættes i Kraft, hvorefter der da vil være Anledning til at ændre og supplere denne i Henhold til de Erfaringer, som maatte blive vundet ved dens Anvendelse.

Mindretallet ønsker meget et endeligt Resultat af de langvarige Forhandlinger om en ny og bedre Retsplejeordning og fralægger sig ethvert Medansvar for en yderligere Forhaling eller Udsættelse af denne Sags Afgørelse.

Et *Mindretal* (Markvorsen og Pinstrup) billiger ikke, at Landsrettens Formand efter de stillede Ændringsforslag skal udnævne det ene Medlem af det 5-Mands Udvalg, som i hver Kommune skal udpege Nævninger. Man mener, at Landsrettens Formand kun kan udføre dette Hverv paa en rent formel Maade, da han umulig kan have det fornødne Kendskab til de mange Kommuners Beboere.

Man vilde have foretrukket at sætte Amsraadet ind i nævnte Formands Sted, men har ikke stillet Ændringsforslag herom, fordi der ikke fra andre Sider har kunnet opnaas Tilslutning hertil.

Mindretallet maa beklage, at Justitsministeriet, trods given Anledning, ikke i Aar saa lidt som i 1914 har indhentet de kommunale Organisationers og Amsraadernes Erklæring over hele denne Omlægning af Rets- og Politikredse, der griber saa dybt ind i Befolkningens daglige Liv og Virksomhed.

Ligeledes vilde det have været ønskeligt, om Udvalget havde faaet nogen Klarhed over og Indflydelse paa, hvor de forskellige Hovedkontorer for Rets- og Politikredsene skal være.

Endelig vil Mindretallet ikke undlade